Požární ochrana technického průmyslového dědictví v Norsku
Seminář Brno 15. - 16. června 2017

Einar Karlsen, Riksantikvaren

Projekt spolupráce mezi Českou republikou a Norskem o zachování průmyslového dědictví byl realizován v letech 2014-2016. Požární ochrana nebyla součástí tohoto projektu.

Hlavní exportní průmysl v Norsku byl vždy založen na přírodních zdrojích. Vývoz ryb ze severního pobřeží začal před více než 1000 lety.
Od 17. století Norsko vyváželo dřevo do evropských zemí. Ve stejnou dobu založil dánský král v dánské monarchii Dánsko-Norsko těžební průmysl v Kongsbergu a Rørosu. Moderní průmyslová výroba byla zahájena od roku 1850, zejména podél řek v Oslo (pak Kristiania), tzv. Druhé průmyslové revoluce.
V té době byla využita energie přímo z vodopádů. Na konci devatenáctého století růst hydroelektrické výroby a nových vynálezů vytvořil mnoho nových exportních odvětví po celé zemi.

Během sedmdesátých a osmdesátých let 20. století vzrostlo povědomí o významu průmyslového dědictví v Norsku. Norsko má nyní národní program na ochranu 15 vybraných průmyslových areálů. Zachování těchto lokalit je financováno hlavně státními dotacemi. Ředitelství pro kulturní dědictví, Riksantkvaren nyní pracuje na akčním plánu ochrany kulturního dědictví proti požárům.

Dřívější státní dotace na průmyslové dědictví byly přiděleny pouze na ochranu, nikoliv konkrétně protipožární ochranu. Ředitelství pro kulturní dědictví vzhledem k důležitosti ochrany před požáry požádalo vlastníky 15 národních památek, aby provedly hodnocení rizika požáru na základě současných strategií protipožární ochrany.

Jakákoli strategie protipožární ochrany by měla začít s analýzou všech možných příčin požáru. Tím se vytvoří povědomí vedoucí k nezbytným opatřením proti požáru. Pokud po uplatnění preventivních opatření proti požáru stále existuje velké riziko, je nutné provést opatření pro omezení požáru. Po provedení opatření na omezení požáru bychom měli skončit s přijatelným zbývajícím rizikem. I když se většině požárů lze vyhnout preventivními opatřeními proti požáru, bude vždy existovat zbytkové riziko, které musí být pokryto opatřeními pro prevenci požáru nebo omezováním požáru. Tato opatření mohou být administrativní, například manuály pro manipulaci s požáry, strukturální (pasivní) nebo technické, např. Výstražný systém + vyškolený personál nebo automatické hasicí systémy.

Čas potřebný k tomu, aby někdo zahájil hašení, je nezbytný pro rozsah a dopad požáru. Je-li vzdálenost k požární stanici delší než 10 minut, je nutné spoléhat na místní personál nebo automatické vyhoření, například sprinklery. Konstrukční opatření na omezení požáru jsou obvykle spolehlivá a nevyžadují žádnou údržbu.

V historických budovách však některé z těchto opatření budou nepřijatelné z důvodu vniknutí do původní struktury budovy a zranitelných interiérů. Aktivní / technická protipožární opatření mohou kompenzovat nedostatek pasivních opatření. Systém postřikovačů může například kompenzovat nedostatek klasických požárních stěn a protipožárních dveří.

ITM (Inspection, testing and maintenance - Inspekce, testování a údržba) je zásadní pro zajištění toho, aby všechny požární zařízení fungovaly, když je potřebujeme. Měli by být časté ITM (týdenní, měsíční) místními zaměstnanci, roční kontrolou a důkladnější údržbou (deset let) podle doporučení výrobců systémů.